

Republika Hrvatska
Općinski sud u Pazinu
Stalna služba u Bujama-Buie
Buje-Buie, Istarska 1- Via dell' Istria 1

Poslovni broj: P-431/2022-37

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Pazinu, Stalna služba u Bujama-Buie, po sucu pojedincu Svenu Babiću, u pravnoj stvari tužitelja: Elvis Ipša, iz Umaga, Špinel 19, OIB: 93908350835, kojeg zastupa punomoćnik Ivan Milanović, odvjetnik iz Umaga, protiv tuženice: Natalija Katalinić, iz Umaga, Murine, Kolombera 71 A (ranije: Špinel 19), OIB: 49823399322, koju zastupa punomoćnik Zoran Belušić, odvjetnik iz Buja, radi predaje stvari u posjed, nakon održane javne glavne rasprave zaključene dana 10. rujna 2026. godine, u prisutnosti zamjenskog punomoćnika tužitelja Emila Košeta, tuženice Natalije Katalinić i punomoćnika tuženice Zorana Belušića, temeljem čl.335. i čl.338.st.3. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine 53/1991., 91/1992., 112/1999., 129/2000., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007., 96/2008., 84/2008., 123/2008., 57/2011., 25/2013., 89/2014., 70/2019., 80/2022, 114/2022 i 155/2023 - dalje: ZPP), dana 30. rujna 2026. objavio je i

p r e s u d i o j e

- I Odbija se kao neosnovan glavni tužbeni zahtjev koji glasi:
- »I. Nalaže se tuženici Natalija Katalinić, iz Umaga, Špinel 19, OIB: 49823399322, da tužitelju Elvisu Ipši, iz Umaga, Špinel 19, OIB: 93908350835 preda u posjed slijedeće stvari:
- Thule nosač za skije,
 - nosač za Thule,
 - krovni nosači za Thule za BMW X6,
 - skije,
 - pancerice,
 - štapovi,
 - kaciga,
 - zadnja svijetla BMW X6 nova u kutiji,
 - ljetni set guma za BMW X6;
 - rezervni dijelovi Lancia Delta HF za utrke:
 - komplet ovjes za reli,
 - mjenjač za reli sa 5 brzina kratki,
 - diferencijal R90 kratki,
 - centrala EFI R90,
 - komplet ovjes za krug,

- dva seta kočnica,
 - 20 poluosovina za zamjenu,
 - 4 komada turbina T5 46 i 48,
 - diferencijal za krug,
 - mjenjač za krug sa 6 brzina,
 - 8 felgi magnezij 8x17, Speed line,
 - dva kompleta pojaseva na šest točki;
-
- 3 hidraulične dizalice,
 - 7 akubušilica i udarnih bušilica (Bosh, Hitachi i Makita),
 - 7 brusilica (Bosh, Hitachi i Makita),
 - kolica s ključevima,
 - hidraulične preše za ležajeve,
 - starinske pile od 2,70 m,
 - razni alati, ulja, specijalna ulja za kočnice, sitni šarafi za automobile i sl.,
 - kompresor i zračna instalacija sa popratnim cijevima,
 - go kart 125 cc,
- sve u roku od 15 (petnaest) dana.

II. Nalaže se tuženici Natalija Katalinić, iz Umaga, Špinel 19, OIB: 49823399322, da tužitelju Elvisu Ipši, iz Umaga, Špinel 19, OIB: 93908350835, nadoknadi parnični trošak zajedno sa zakonskom zateznom kamatom, po stopi obračunatoj primjenom uvećanja eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5 (pet) postotnih poena, sukladno odredbi iz čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, tekućom od dana zaključenja glavne rasprave, pa do isplate, sve u roku od 15 (petnaest) dana.«.

- II Odbija se kao neosnovan eventualno kumulirani tužbeni zahtjev koji glasi:
 »Nalaže se tuženici Nataliji Katalinić, iz Umaga, Murine, Kolombera 71A, OIB: 49823399322, da isplati tužitelju Elvisu Ipši, iz Umaga, Ulica Edoarda Pascalija 5, OIB: 93908350835, novčani iznos od 100.000,00 (stotisuća) EUR, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom, po stopi sukladno odredbi iz čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, u visini stope koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, tekućom od dana podnošenja tužbe, pa do isplate, sve u roku od 15 (petnaest) dana.«.

- III Nalaže se tužitelju Elvisu Ipša, iz Umaga, Špinel 19, OIB: 93908350835, da tuženici Nataliji Katalinić, iz Umaga, Murine, Kolombera 71 A (ranije: Špinel 19), OIB:49823399322, nadoknadi parnični trošak u iznosu od 1.750,00 (tisućsedamstope deset) eura, zajedno zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja prvostupanjske odluke 30. rujna 2026. godine, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope, koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za 3 (tri) postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa

koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, sve u roku od 15 (petnaest) dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi od bitnoga navodi da je s tuženicom bio u braku od 13. ožujka 2003. godine, te da je isti brak razveden presudom Općinskog suda u Pazinu, Stalna služba u Bujama, posl. br. P Ob-276/2019-4 od 18. prosinca 2019. godine, te da je prije sklapanja braka uživatelj svojim radom i sredstvima stekao pokretnine Thule nosač za skije, nosač za Thule, krovni nosači za Thule za BMW X6, skije, pancerice, štapovi, kaciga, zadnja svijetla BMW X6 nova u kutiji, ljetni set guma za BMW X6, rezervni dijelovi Lancia Delta HF za utrke, komplet ovjes za reli, mjenjač za reli sa 5 brzina kratki, diferencijal R90 kratki, centrala EFI R90, komplet ovjes za krug, dva seta kočnica, 20 poluosovina za zamjenu, 4 komada turbina T5 46 i 48, diferencijal za krug, mjenjač za krug sa 6 brzina, 8 felgi magnezij 8x17, Speed line, dva kompleta pojaseva na šest točki, 3 hidraulične dizalice, 7 akubušilica i udarnih bušilica (Bosh, Hitachi i Makita), 7 brusilica (Bosh, Hitachi i Makita), kolica s ključevima, hidraulične preše za ležajeve, starinske pile od 2,70 m, razni alati, ulja, specijalna ulja za kočnice, sitni šarafi za automobile i sl., kompresor i zračna instalacija sa popratnim cijevima, go kart 125 cc. Tužitelj tvrdi da je sve naprijed pobliže navedene stvari stekao prije sklapanja braka s tuženicom, pa se stoga radi o posebnoj imovini tužitelja, da su sve navedene stvari pohranjene na adresi Umag, Špinel 19, tj. u kući u kojoj živi tuženica, te kako tužitelju izvjesno vrijeme nije bio moguć pristup na adresu Umag, Špinel 19, stvari drži u posjedu tuženica, s time što postoji mogućnost da je tuženica neke od tih stvari i otuđila. Slijedom navedenog tužitelj predlaže usvajanje tužbenog zahtjeva kojim se nalaže tuženici da mu navedene stvari preda u posjed i nadoknadi troškove postupka.
2. Tuženica u odgovoru na tužbu, kojeg je pravovremeno podnijela, od bitnog tvrdi da nema saznanja o navedenim pokretninama, te spori da su uopće bile u bilo čijem posjedu. Tuženica spori da bi navedene stvari bile pohranjene na adresi Umag, Špinel 19, tj. u kući u kojoj živi tuženica, i da su u njezinom posjedu, te da je unatoč zabrani zbog obiteljskog nasilja tuženica dozvolila tužitelju pristup nekretnini na adresi Umag, Špinel 19, ali u vrijeme kada ona nije prisutna, te ga je u više navrata pozivala da preuzme posjed određenih pokretnina koje nisu od njenog interesa, ali se tužitelj na te pozive ogлуšio. Tuženica dalje tvrdi kako tužitelj ima ključeve garažnog prostora na navedenoj adresi, pa je uvjerenja da je neke od pobrojanih pokretnina potajice i preuzeo za vrijeme njenog izbivanja s nekretnine. Tuženica zaključno smatra da tužbeni zahtjev nije u dovoljnoj mjeri određen sukladno Zakonu o parničnom postupku, prigovara i previsoko naznačenoj vrijednosti predmeta spora, budući da predmetne pokretnine nisu u dovoljnoj mjeri određene već su svega generički pobrojane, pa stoga niti vrijednost predmeta spora nije moguće objektivno utvrditi. Tužena predlaže da sud odbaci tužbu, a podredno da odbije tužitelja s tužbenim zahtjevom i potražuje naknadu parničnog troška.

3. Tužitelj se na odgovor na tužbu očitovao na pripremnom ročištu od 08.12.2022. godine, te osporava da se pokretne stvari ne nalaze u posjedu tuženice, navodi kako je sporne pokretne stvari ostavio tuženici na čuvanje za vrijeme dok mu je bila određena mjera opreza zabrane približavanja tuženici i dolazak na adresu u Umag, Špinel 19, a nakon ukidanja mjere, sporne pokretnine više nisu bile niti u kući niti u garaži, a osporava i navode da bi imao ključeve od kuće na navedenoj adresi budući da je tuženica mijenjala brave.
4. Tuženica je osporila da su joj stvari predane na čuvanje, obzirom da ista nije niti pristala na čuvanje nit sklopila nikakav ugovor o ostavi s tužiteljem.
5. O prigovoru tuženice na previsoko naznačenu vrijednost predmeta spora sud je odlučio raspravnim rješenjem od 08.12.2022. godine na način da je isti prigovor odbio kao neosnovan, te je u ovoj pranoj stvari mjerodavna vrijednost predmeta spora koju je tužitelj u tužbi naznačio, iz razloga jer se tužbeni zahtjev ne odnosi na novčanu svotu, pa je mjerodavna vrijednost koju je tužitelj u tužbi naznačio, a niti se zbog naznačene vrijednosti predmeta spora postavlja pitanje stvarne nadležnosti, sastava suda, vrste postupka, ovlaštenja na zastupanje ili prava na naknadu troškova postupka.
6. Tužitelj je tijekom postupka izvršio preinaku tužbe, na način da je istaknuo i eventualno kumulirani tužbeni zahtjev za isplatom novčanog iznosa od 100.000,00 eura, navodeći kako je radi mjera opreza koje su mu određene nije imao mogućnost pristupa u kuću u Umagu, Špinel 19, kao ni u garažu, ni dvorištu uz tu kuću, a gdje su se stvari nalazile, tj. bile pohranjene, te je tek u tijeku postupka, tj. prilikom uviđaja na licu mjesta utvrdio da stvari na mjestu gdje su bile pohranjene više nema, te je po izvršenom uviđaju na licu mjesta došao do saznanja da je tuženica Natalija Katalinić sve naprijed navedene stvari prodala, te tvrdi da vrijednost navedenih stvari iznosi 100.000,00 eura, a za koji je novčani iznos tužitelj oštećen od strane tuženice, te isti iznos potražuje eventualno kumuliranim tužbenim zahtjevom.
7. Sud je preinaku dopustio raspravnim rješenjem od 11.10.2024. godine, te se tuženica preinaci protivila i u odgovoru na preinačenu tužbu (stranica 86-87) navela kako je tužitelj prilikom podnošenja tužbe naznačio vrijednost predmeta spora u visini iznosa od 100.000,00 kn odnosno u iznosu od 13.272,28 eura, a preinakom tužbe tužitelj potražuje isplatu iznosa od 100.000,00 eura, pa je tuženoj nejasno kako je vrijednost naznačenih pokretnina u roku od dvije godine porasla gotovo osam puta, a koja kontradiktorna okolnost ukazuje ponajprije neosnovanost tvrdnji tužitelja i očito obijesno parničenje tužitelja.
Nadalje od bitnoga tuženica smatra kako pokretnine nisu u dovoljnoj mjeri određene već su svega generički pobrojane, pa niti njihovu vrijednost nije moguće objektivno utvrditi, a nije niti utvrđeno da li su, i ako da, koje od navedenih pokretnina vlastita imovina tužitelja, a koje bračna stečevina stranaka, pa i dalje predlaže a sud odbije tužitelja s tužbenim zahtjevom i potražuje naknadu parničnog troška.
8. Predmet spora u ovoj pravnoj stvari po glavnom tužbenom zahtjevu je zahtjev tužitelja da mu tuženica preda u posjed pokretne stvari koje predstavljaju njegovu posebnu imovinu, a koje se nalaze u posjedu tuženice, dok po eventualno

kumuliranom tužbenom zahtjevu tužitelj traži da mu tuženica umjesto predaje u posjed isplati vrijednost spornih pokretnih stvari u visini od 100.00,00 eura.

9. U dokaznom postupku sud je saslušao svjedoke Mariju Poccecai, Rominu Cotić Bonin, saslušao tuženicu Nataliju Katalinić, dok je tužitelj Elvis Ipša izjavio da u ovoj pravnoj stvari ne želi davati svoj iskaz, te od drugih dokaza proveden sudski uviđaj na licu mjesta na adresi Umag, Špinel 19, tj. u kući u kojoj živi tuženica.
10. Sud je prihvatio tužiteljev prijedlog da se na okolnost utvrđivanja vrijednosti predmetnih stvari po istaknutom eventualno kumuliranom tužbenom zahtjevu provede vještačenje po vještaku strojarske struke, te je pozvao tužitelja na uplatu predujma od 1.000,00 eura, te mu je rok za uplatu na njegov zahtjev jedanput produžio, ali kako tužitelj nije izvršio uplatu niti u naknadnom roku, sud je rješenjem odustao od izvođenja tog dokaza o čemu je odlučeno rješenjem od 20.04.2026. godine (stranica 95-97).
11. Provedeni dokazi ocijenjeni su u skladu s odredbom čl.8. ZPP-a, te je sud temeljem ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno utvrdio da niti glavni tužbeni zahtjev niti eventualno kumulirani zahtjev nisu osnovani.
12. Između parničnih stranaka je nesporno da su bivši bračni drugovi koji su sklopili brak dana 13. ožujka 2003. god., te da je između njih brak razveden presudom Općinskog suda u Pazinu, Stalna služba u Bujama, posl. br.: P Ob-276/2019-4 od 18. prosinca 2019. godine.
13. Tijekom postupka je kao nesporna proizašla i okolnost da su parnične stranke tijekom trajanja bračne zajednice zajedno živjeli u kući u Umagu, Špinel 19, te da je tužitelju tijekom trajanja bračne zajednice bila izrečena mjera opreza zabrane približavanja tuženici.
14. Između parničnih stranaka je sporno
 - da li sporne pokretne stvari predstavljaju posebnu imovinu u vlasništvu tužitelja,
 - da li se sporne pokretne stvari nalaze u posjedu tuženice.
15. Tuženica s pravom ukazuje da identifikacija pokretnih stvari koje su predmetom ovog postupka nije u dovoljnoj mjeri određena, međutim po ocjeni ovog prvostupanjskog suda tužbeni zahtjev je ipak odrediv, jer tijekom dokaznog postupka postoji mogućnost da bi se sporne stvari mogle točno i precizno opisati temeljem iskaza svjedoka i stranaka, ili drugih dokaza.
16. Međutim, svjedokinja Marija Poccecai, majka tužitelja, u svojem iskazu u pogledu precizne identifikacije stvari nije znala specificirati marke alata osim što je navela da je vidjela bušilice na kojima piše "Makita", pomiješala je funkciju hidraulične preše za ležajevе rekavši da "služi za podizanje vozila", te nije znala što su kompresor i diferencijal niti kako isti izgledaju.
Svjedokinja je potvrdila da je tužitelj većinu navedenih pokretnina skuter, bicikl, kombi, skijašku opremu, alate, trkaći auto Lancia, imao prije sklapanja braka tj. prije 13. ožujka 2003., te je pojasnila i izvor financiranja odnosno da su te stvari

kupljene financijskom pomoći obitelji dok je tužitelj bio mlađi (od majke i njezine svekrve – op. suda), te od vlastite zarade od automehaničarskog posla.

17. Svjedokinja Romina Cotić Bonin potvrđuje da je dolazila kod tužitelja i prije sklapanja braka s tuženicom tj. prije 2003. godine, da je osobno vidjela nosač za skije "Thule", skije, pancerice, štapove, kacigu, felge i gume, i različite auto dijelove u koje se ne razumije, da je vidjela motocikl ili bicikl, ne sjeća se točno, da su se te stvari nalazile u garaži, te da joj je tužitelj uvijek govorio da su te stvari njegove, navodi da joj nije poznato, ali da pretpostavlja da je te stvari kupovao svojim novcem

Međutim saslušana svjedokinja se ne sjeća koje boje je bio nosač za skije "Thule", nije znala opisati felge, niti o kojem borju felgi se radi koje je vidjela u garaži, nije znala niti boju skijaške kacige.

Svjedokinja nije znala niti opisati predmetnu garažu gdje su se te stvari nalazile, ne zna kakav krov ima kuća, koliko garaža ima vrata, ima li prozore, niti u koju je boju predmetna garaža obojana.

18. Obje svjedokinje su saslušane po prijedlogu tužitelja, međutim temeljem njihovih iskaza sud nije mogao specificirati niti jednu tehničku karakteristiku alata, kompresora ili preše, niti su svjedokinje znale njihovu starost i marke.

19. Tuženica je u svojem iskazu potvrdila da su sve sporne stvari postojale i nalazile se na adresi Špinel 19 u Umagu, a radi se o nosaču za skije Thule, alatima, felgama, gumama, skijaškoj opremi i autodijelovima, te je potvrdila da je tužitelj alate i autodijelove kupovao sam, te priznaje da je takvih dijelova bilo i prije sklapanja braka, iz čega suda zaključuje da bi alati i autodijelovi mogli predstavljati posebnu imovinu tužitelja.

Međutim u svojem iskazu tvrdi kako su nosač za skije "Thule" i skije kupljeni zajedno tijekom braka, pri čemu navodi da tužitelj nije skijao prije nego što su se upoznali 2000. godine.

Dodatno tvrdi da je tužitelj već odnio veći dio stvari kao npr. pancerice, odijelo, štapove, kacigu, felge, gume te Thule nosač za skije, i to sve koristeći pratnju policije jer mu je zbog izrečene mjere opreza zabrane prilaska bilo omogućeno da 2 puta mjesečno dolazi po svoje stvari, ali i da je znao sam dolaziti jer je imao daljinski upravljač od garaže.

20. Svjedokinja Romina Cotić Bonin u svojem je iskazu potvrdila da je tužitelj dolazio u kuću tijekom trajanja mjere zabrane prilaska, ali da ne zna da li je dolazio u pratnji policije ili sam, iz čega sud zaključuje da nije vjerodostojna tužiteljeva tvrdnja da mu je pristup kući odnosno garaži bio potpuno onemogućen.

21. Tužitelj u spis nije dostavio nikakve pismene dokaze kao npr. račune, ugovore, prometnu dokumentaciju (knjižice vozila, odjave) i sl. iz kojih bi se moglo utvrditi datum i način stjecanja spornih pokretnina.

22. Nadalje, provedenim uviđajem na licu mjesta dana 27.05.2024. u kući u Umagu, Špinel 19, tj. u kući u kojoj živi tuženica, te u kojoj su parnične stranke za vrijeme trajanje bračne zajednice živjele zajedno, utvrđeno da se u prostoru garaže ne nalaze stvari koje su predmetom ovog postupka niti nosač za skije Thule, skije,

alati, felge, gume ni autodijelovi, iz čega sud zaključuje kako tuženica nema u posjedu sporne stvari.

23. Tužitelj je u prostoru garaže prepoznao i identificirao samo dvije stvari i to okrugli bijeli bojler u kupaonici i željeznu policu iznad kuhinje za koju tvrdi da je služila za odlaganje spornog alata, te tvrdi da su i te dvije stvari predmetom tužbenog zahtjeva, iako je iz sadržaja tužbe razvidno kako te dvije stvari nisu obuhvaćene tužbenim zahtjevom.
24. Iz iskaza svjedokinje Marije Poccecai utvrđeno je da ista u predmetnu kuću i garažu nije ušla zadnjih 5 godina, iz čega sud zaključuje da ista svjedokinja nema neposrednih saznanja o tome gdje se te stvari danas nalaze, jesu li još u garaži i niti da li ih je tuženica otuđila, a po njezinom saznanju niti tužitelj nije imao pravo pristup kući zbog izrečene zabrane
25. I svjedokinja Romina Cotić Bonin u svojem iskazu navodi da je zadnji puta u predmetnoj garaži i kući bila još dok su tuženica i tužitelj bili u braku, te da ne zna gdje se predmetne stvari danas nalaze, ali se sjeća da joj je tužitelj govorio da tih stvari više nema.
26. Zakon o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine 91/1996, 68/1998, 137/1999, 22/2000, 73/2000, 114/2001, 79/2006, 141/2006, 146/2008, 38/2009, 153/2009, 90/2010, 143/2012, 152/2014 – dalje: ZV), u čl. 162. st. 1. propisuje da bi u postupku pred sudom ili drugim nadležnim tijelom ostvario svoje pravo da od osobe koja posjeduje njegovu stvar zahtijeva da mu ona preda svoj posjed te stvari, vlasnik mora dokazati da je stvar koju zahtijeva njegovo vlasništvo i da se nalazi u tuženikovu posjedu.
27. Obzirom da su saslušane svjedokinje Marije Poccecai i Romina Cotić Bonin kao i tuženica u svojim iskazima suglasne u odlučnoj činjenici da predmetnih stvari više nema u garaži u Umagu, Špinel 19, pri čemu tuženica navodi da je 2022. godine počistila garažu, dala skinuti garažna vrata i na njihovom mjestu izgradila zid s dva prozora, a da je predmetni prostor prazan i preuređen potvrđeno je i provedenim sudskim uviđajem, slijedom čega sud zaključuje kako tuženica nije u posjedu navedenih pokretnih stvari.
28. Nadalje, kako iz izvedenih dokaza proizlazi da tužitelj nije dokazao s razinom izvjesnosti koja bi isključivala svaku razumnu sumnju da sporne pokretne stvari predstavljaju njegovu vlastitu imovinu koju je stekao prije sklapanja braka s tuženicom, niti je dokazao da bi tuženica imala u posjedu tražene pokretnine, sud ocjenjuje da je glavni tužbeni zahtjev neosnovan, te se isti temeljem čl. 162. st. 1. ZV-a odbija, slijedom čega je odlučeno kao pod točkom I izreke ove presude.
29. Budući da nije osnovan glavni tužbeni zahtjev za predajom pokretnih stvari u posjed, sud je odlučivao o eventualno kumuliranom tužbenom zahtjevu za isplatom novčanog iznosa od 100.000,00 eura na ime naknade protuvrijednosti spornih pokretnih stvari.
30. Vezano uz eventualno kumulirani tužbeni zahtjev sud smatra kako je tužitelj u postupku dokazao da spornih stvari, čiju je predaju tužbom tražio u posjed, više

nema i nisu u posjedu tuženice kako je to navedeno pod točkom ovog obrazloženja.

31. Člankom 1045. stavkom 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, 126/2021, 114/2022, 156/2022, 145/2023, 155/2023, 69/2026 – dalje: ZOO) propisano je da je onaj tko drugome prouzroči štetu dužan naknaditi je, ako se ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje, dok je člankom 1046. propisano da je šteta umanjeње nečije imovine (obična šteta), sprječavanje njezina povećanja (izmakla korist) i povreda prava osobnosti (neimovinska šteta).
32. Da bi tužitelj uspio s tužbenim zahtjevom za naknadu štete, sve pretpostavke odgovornosti za štetu iz čl.1045. i čl.1046. ZOO-a moraju biti kumulativno ispunjene odnosno mora postojati štetnik i oštećenik, štetna radnja, šteta, uzročno-posljedična veza između štete i štetne radnje, te krivnja koja se zakonski pretpostavlja.
33. Kao što je prethodno navedeno pod točkom 16. – 18. ovog obrazloženja saslušane svjedokinje Marija Poccecai i Romina Cotić Bonin, koje je tužitelj predložio, nisu znale specificirati niti jednu tehničku karakteristiku alata, kompresora ili preše, niti su znale njihovu starost i marke, već su po ocjeni ovog prvostupanjskog suda njihovi iskazi su ostali na razini općenitog spominjanja "raznog alata".
34. Nadalje, svjedokinja Marija Poccecai je iskazala kako već zadnjih 5 godina ne odlazi u predmetnu kuću, dok Romina Cotić Bonin navodi kako je zadnji puta u predmetnoj garaži i kući bila još dok su tuženica i tužitelj bili u braku (brak je razveden 18. prosinca 2019. godine – op. suda), a obje su saslušane 2023. godine, stoga sud zaključuje kako iste svjedokinje nisu vidjele stvari najmanje zadnjih 4 do 5 godina prije svojeg svjedočenja.
35. Također iz iskaza saslušanih svjedokinja proizlazi kako im nije poznato gdje se predmetne stvari danas nalaze, dok tuženica s druge strane iskazuje kako je sve sporne stvari odnio upravo sam tužitelj kojemu je omogućeno da u vrijeme trajanja mjera zabrane približavanja 2 puta mjesečno u pratnji policije dolazi po svoje stvari, te da je i sam tužitelj imao daljinski upravljač od garažnih vrata pa je u više navrata sam dolazio i odnio stvari, nakon čega je ona praznu garažu zazidala, te da su ona i tužitelj prije braka adaptirali garažu i napravili "generalku" i bacili stare dijelove koje je tužitelj imao od ranije.
36. Sukladno pravilu o teretu dokazivanja iz čl.219.st.1. i čl.221.a ZPP-a svaka je stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev, a ako sud na temelju izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju te činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.
37. Na tužitelju je bio teret dokaza da je upravo tuženica poduzela štetnu radnju, odnosno da je protupravno otuđila ili uništila pokretnine koje su predmet ovog spora, čime bi se uspostavila nužna uzročno-posljedična veza.

38. Međutim, nakon provedenog dokaznog postupka ovaj prvostupanjski sud nalazi da tužitelj nije ponudio uvjerljive i vjerodostojne dokaze koji bi potvrdili da je upravo tuženica osoba koja je protupravno uništila ili otuđila pokretne stvari koje su predmetom ovog tužbenog zahtjeva, niti je dokazao uzročno-posljedičnu vezu odnosno da mu je šteta nastala kao posljedica postupanja tuženice pa da je zbog takvog njezinog postupanja nemoguće izvršiti povrat stvari, a niti je dokazao nastanak štete odnosno da su predmetne stvari stvarno uništene ili otuđene i kolika je njihova tržišna vrijednost odnosno da ta vrijednost doista iznosi traženih 100.000,00 eura.
39. Zakonska predmnjeva krivnje štetnika iz čl.1045.st.1. ZOO-a primjenjuje se tek nakon što oštećenik prethodno dokaže druge pretpostavke odgovornosti za štetu, prvenstveno štetnu radnju i uzročno-posljedičnu vezu između štete i štetne radnje, što u konkretnom slučaju nije dokazano, a ta se uzročna veza nikada ne predmnjeva, već se ista uvijek mora dokazati sa stupnjem izvjesnosti.
40. Osim toga tužitelj nije dokazao niti visinu štete odnosno da vrijednost spornih stvari doista iznosi traženih 100.000,00 eura. Naime, budući da tužitelj nije uplatio predujam za vještačenje vrijednosti spornih stvari u visini od 1.000,00 eura, sud je sud odustao od vještačenja tržišne vrijednosti stvari odnosno visine štete.
41. Kako tužitelj nije dokazao pretpostavke odgovornosti za štetu sud je temeljem čl.1045. i čl.1046. ZOO-a odbio kao neosnovan eventualni tužbeni zahtjev za isplatu vrijednosti stvari u novcu u visini od 100.000,00 eura, slijedom čega je odlučeno kao pod točkom II izreke ove presude.
42. Odluka o parničnom trošku temelji se na čl.154 st.1. ZPP-a kojom je propisano da je stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna protivnoj stranci naknaditi troškove izazvane vođenjem postupka, te na čl.155.st.1. ZPP-a kojim je propisano da će sud odrediti naknadu samo onih troškova koji su bili potrebni za vođenje parnice.
43. Vrijednost predmeta spora glavnog tužbenog zahtjeva naznačena je u visini od 100.000,00 kuna / 13.272,28 eura (po fiksnom tečaju konverzije – op. suda), dok je preinakom tužbe isticanjem eventualno kumuliranog tužbenog zahtjeva za isplatom, vrijednost predmeta spora od 11.10.2024. godine iznosi 100.000,00 eura.
44. Sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine 37/2023 - dalje: Tarifa) Tbr.52.st.3. propisuje da kada sud odlučuje o nagradi troškova zastupanja na teret protivne strane primjenjuje tarifu i vrijednost boda koja je na snazi u vrijeme donošenja odluke o trošku postupka, dok je u Tbr.54. propisano da vrijednost boda iznosi 2,00 eura, te da po Tbr.46. Tarife na sve obavljene radnje odvjetnik ima pravo obračunati pripadajući porez na dodanu vrijednost prema važećim poreznim propisima od 25%.
45. Sud je tuženici priznao troškove koji su bili potrebni za vođenje parnice koje je tuženica zatražila prema vrijednost predmeta spora od 13.272,00 eura kako slijedi:

- za sastav odgovora tužbu u visini od 100 bodova što iznosi 200,00 eura po Tbr.8.toč.1. Tarife;
- za pristup na 6 ročišta dana 08.12.2022., 28.03.2023., 30.11.2023., 27.05.2024., 11.10.2024. i 10.09.2026. svako u iznosu od po 100 bodova što za ukupno 600 bodova iznosi 1.200,00 eura po Tbr.9. toč.1. i toč.7. Tarife;
- PDV od 25% na obavljene radnje u iznosu od 350,00 eura po Tbr.46 Tarife.

46. Ukupno priznata visina troškova parničnog postupka tuženici iznosi 1.750,00 eura, slijedom čega je presuđeno kao pod točkom III izreke ove presude.

47. Zakonska zatezna kamata na trošak parničnog postupka teče od dana donošenja odluke kojom je naloženo plaćanje troškova postupka sukladno čl.151.st.3. ZPP-a.

48. Visina stope zatezne kamate na trošak parničnog postupka određena je po čl.29.st.2. ZOO-a.

49. Sud je temeljem čl.328.st.1. ZPP-a odredio rok u trajanju od 15 dana u kojem je tužitelj dužan dobrovoljno izvršiti činidbu.

U Bujama – Buie 30. rujna 2026.

Sudac:
Sven Babić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 (petnaest) dana od dana održavanja ročišta na kojem je presuda objavljena ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, bez obzira da li je na isto pristupila, odnosno u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka prijepisa presude ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje. Žalba se podnosi ovome sudu, a o žalbi odlučuje županijski sud.

Dostaviti:

1. Tužitelju, putem punomoćnika,
2. Tuženici, putem punomoćnika.

Broj zapisa: **9-3088d-ebc7d**

Kontrolni broj: **02c3b-4cf11-85011**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Pazinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.